

Morten Skov Christiansens tale ved Dansk Sygeplejeråds ordinære kongres

Taler

Morten Skov Christiansen
Formand for Fagbevægelsens
Hovedorganisation (FH)

Dato

15. maj 2024

Sted

Hotel Nyborg Strand,
Østerøvej 2, 5800 Nyborg

Kære alle, kære delegerede, kære kongres

Jeg er rigtig glad for at være her i dag. På jeres kongres. Og få lov til at komme med en hilsen til jer.

Hvorfor er det, at vi har lavet Fagbevægelsen Hovedorganisation - FH? Vi er så jo forskellige. Konstabler, musikere, elektrikere, murer, bioanalytikere og sygeplejersker – og mange flere!

Men vi har mindst en ting til fælles. Vi har alle en stærk interesse i, at vi som lønmodtagere har en stærk stemme, og at vi som lønmodtagere sætter markante aftryk på, hvordan Danmark udvikler sig.

Og ja, vi er stor familie i FH. En sammenbragt familie. Vi er sammen fordi vi ved, at vi lønmodtagere er nødt til at stå sammen, for at skabe fremskridt. Vi er nødt til at organisere os og pulje vores kræfter. For at skabe et bedre arbejdsliv for vores kolleger.

TREPART

Og det viste vi helt konkret ved trepartsforhandlingerne i efteråret. Her lykkedes det os at lande en historisk og vigtig aftale for den offentlige sektor. Det var en hård omgang. Landede alt perfekt – nej da.

Men vi kæmpede for at opnå det bedst mulige resultat.

Og derfra hvor jeg står, er jeg ikke i tvivl. Årsagen til, at vi faktisk kom godt i

mål, har jeres forperson, Dorte Boe Danbjørg en meget stor del af æren for. Og sikke en ilddåb som ny forperson i DSR.

Jeg var trods alt blevet valgt som formand 2-3 uger før dig, så jeg havde mange kilometer i benene.

Men du kæmpede og forhandlede for at sikre det bedst mulige resultat for dit fællesskab – sygeplejerskerne. Og Dorte, det kan du være utrolig stolt over. Jeg vil gerne benytte lejligheden for endnu engang at sige: Tak for samarbejdet!

(Klap)

Løste det alle problemer på sygehusene, i daginstitutionerne og i ældreplejen?

Nej selvfølgelig ikke. Vi skal fortsat arbejde med at udvikle lønnen. Vi skal arbejde med at sikre et arbejdsmiljø, så man ikke bliver syg eller nedslidt af at gå på arbejde. Og vi skal kæmpe for bedre uddannelser.

UDDANNELSE

Nu vi taler om uddannelse, så har mange af jer nok hørt rygterne om, at regeringen skulle gå med overvejelser om at forkorte professionsuddannelserne.

Lad os sammen sende et klart signal her i dag: Det er naturligvis den helt forkerte vej at gå!

(KLAP)

Men vi skal jo ikke uddele karakterer på baggrund af en kladde. Jeg håber at regeringen kommer på bedre tanker og afleverer en renskrevet stil, som indeholder et markant løft af professionsuddannelserne.

Kvaliteten skal være i top, så flere unge vælger den vej.

Danmark mangler sygeplejersker, pædagoger, bioanalytikere og skolelærere. Der er ingen vej udenom.

Vi skal investere i professionsuddannelserne. Ikke forkorte.

FLERE KOLLEGER

Uddannelse er en del af svaret. Men det er langt fra hele svaret.

For jeg ved desværre godt, hvor hurtigt der bliver løbet på jeres arbejdspladser.

Sygeplejersker knokler med at løfte en af de vigtigste opgaver i vores samfund.

At tage sig af vores syge og ældre. I har et hårdt arbejde og ofte også for hårdt. Det duer selvfølgelig ikke.

Vi skal skubbe på for, at I kan få flere kollegaer, så I får mindre travlt.

Vi skal skubbe på, så I får et arbejdsmiljø, der ikke slider jer ned.

Vi skal skubbe på for, at I kan få den løn, som jeres indsats berettiger til.

Men det kræver, at vi er mange nok.

Stort set alle murere, mekanikere eller buschauffører, møder jer på et tidspunkt i deres liv – på jeres arbejde. De har brug for et stærkt sundhedsvæsen, hvor personalet har tid til omsorg og en høj faglighed.

Når vi har et FH-fællesskab, så er det fordi, at uanset om vi arbejder på en privat eller en offentlig arbejdsplads har vi en fælles interesse i et stærkt velfærdssamfund.

Som holder hånden under os, når vi har brug for det.

Som skaber lighed i vores økonomi, samfund og sundhed.

Og som giver os tryghed på arbejdsmarkedet og familielivet.

FAGBEVÆGELSENS ROLLE

Kære venner, kig jer omkring. Det samfund har vi - og kolleger før os - kæmpet for.

Historien om det moderne Danmark, er samtidig historien om arbejderklasse, som i mere end 100 år har organiseret sig for et bedre samfund. Kæmpede fra arbejdsplads til arbejdsplads, og stillet politiske krav til udvikling, forbedringer og rettigheder til lønmodtagerne.

Og I skal vide en ting om mig. Jeg har hamrende stolt af at være en del af den danske fagbevægelse. Både for det vi har skabt – men mest af alt, for det vi skal skabe sammen i fremtiden.

Men selvom jeg er stolt, så kan jeg godt se de mørke skyer forude.

Vi taber medlemmer i vores fællesskab. Det er vores altoverskyggende udfordring.

Og nej. Det handler ikke om, at det er synd for os i fagbevægelsen. Det handler om, at det går ud over os alle sammen. Lønmodtagere. Arbejdsgivere. Politikere. Det går ud over hele samfundet.

Der er brug for, at flere får øjnene op for de faglige fællesskaber. At flere melder sig ind i en rigtig fagforening.

Vi skal tage ansvaret på os. Tage snakken med kolleger, naboer, venner, familie. En snak om, hvor vigtigt det er at være med i en rigtig fagforening.

Vi skal også tage ansvaret på os og turde se kritisk på vores faglige fællesskaber som de er i dag. Hvordan bliver de værdifulde for den enkelte lønmodtager? Hvordan skal vi forandre og forny os selv?

For det siger sig selv. Hvis sammenholdet på lønmodtagersiden krakelerer, så mister vi indflydelse og magt.

Det vil føre til et uorganiseret arbejdsmarked. Og for den enkelte lønmodtager vil det få vidtrækkende konsekvenser.

Det vil betyde et farvel til løn under barsel.

Den 6. ferieuge. Efteruddannelse. Pension. Og mange andre grundlæggende

rettigheder.

Og hvis der skulle sidde nogen i det her samfund, som tror at en arbejdsgiver af egen drift vil komme med en lønforhøjelse på samlet 8,8 % over to år fordi priserne er galopperet derudaf, så kan de godt tro om.

Det er vores organiserede fællesskab som er garant for de markante forbedringer af lønmodtagernes økonomi og levevilkår.

Vores bevægelse har dybe rødder og en stolt historie. Det er vores kollektive indsats, der har skabt verdens bedste land at være lønmodtager i. Det vil skal vi sammen kæmpe for også kommer til at være den virkelighed, som vores børn og børnebørn kommer til at være en del af.

Kære DSR. Vi står overfor store forandringer af vores arbejdsmarked og vores arbejdsliv.

Den grønne omstilling. Algoritmer. Kunstig intelligens. Vil stille nye krav til os som lønmodtagere.

Nye krav til de færdigheder, som vores kolleger skal have.

Men vores opgave er fortsat den samme.

Vi skal sikre, at lønmodtagerne står så stærkt som muligt. Fagbevægelsen skal være det fællesskab, som griber de muligheder som fremtiden bringer.

Der er nok at kæmpe for – så vi er nødt til at stå sammen. Både hos jer i DSR, men også på tværs i FH-fællesskabet.

Lad os sammen arbejde for en fremtid, hvor vores medlemmer, unge som ældre ikke kun arver vores stolte historie.

Men også er med til at skrive de næste kapitler i vores fagbevægelses historie.

Vores største sejre ligger stadig foran os.

Rigtig god kongres.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Fagbevægelsen, Åbningstale

Relateret

Dorthe Boe Danbjørgs tale ved Dansk Sygeplejeråds ordinære kongres
15. maj 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-skov-christiansens-tale-ved-dansk-sygeplejerads-ordinaere-kongres>